

MARIA, *no fentne cas*

Y anava arregladeta... tota bufona... al dirli qui era, m'ha fet entrar á una saleta petita, y alli hem enrahonat... M'ho ha dit tot: que havia sigut dolenta, que s'havia corretjit, qu'ara trevallava molt, y que l'estimava al nostre fill! que s'hi havia entregat, no sab perquè! per amor, per ver amor, com pot estimar un'altra dona qualsevol....

MATEU

No! lo qu'es de *labia*, ja's veu que la sap llarga! quina pinta hi deu haver!

MARIA

Y m'ha dit que no hi tenia cap ilusió no més que estimarlo molt y molt, per qué havia sigut mala dona: pero que si no, l'hauria tinguda en ferlo ben felís. Y qu'ell, sempre li deya que no'n volia saver res del seu passat; qu'ara era honrada, y qu'havia de ser seva legalment, com ho son les altres, y qu'ella s'hi resistia per no ferli mal á n'ell....

MATEU

Y donchs? que s'ha tornat ximple el nostre noy?

MARIA

Y qu'ella no podia créure que nosaltres ho volguessim may, y qu'aixó era el seu gran dupte, però que comprén que sense en Llorens no podrá viure.

MATEU

Oh, ja! com si no'n deguéis tenir altres de repost!

MARIA

Donchs, ¿veus? á ne mi m'ha semblat qu'ho diguéis de cor.

MATEU

Tú si, que, encara que t'escorxessin... Be, però, al fi, ¿que heu dit de profit? que heu acordat?

MARIA

Mira; jo li he dit qu'aquesta nit havia arribat d'aquella manera....

MATEU

Y que ha dit, ella?

MARIA

Qu'era que s'havían barallat per lo mateix de sempre. Ella, que la deixés, que'l comprometia, que durfa el mal viure á casa nostra; y ell, ferm en continuarhi, y que nosaltres al fi ja li permeteríam

MATEU

Ho devia volguer dir al revés!

MARIA

Després li he contat lo qu'ha passat aquest matí, y la resolució que hem prés de deixar al nostre fill.

MATEU

Aixís, dona, aixís! y qué ha dit, ella?

MARIA

Que may consentiria que per ella ens vingués la desgracia á casa nostra; que comprenia que per les seves culpes no podia aspirar á res de noble, y que procuraria posarhi remey...

MATEU

Si? y no ha dit com?

MARIA

Tota plorosa m'ho ha dit: que ja n'havia parlat al noy varies vegades; que se'n aniria lluny, ben lluny, ahont may més cap home la pogués trovar....

MATEU, *estranyat*

¿Qué?

MARIA

Y aixó m'ho deya baix, perquè la cega no ho sentís: Que marxaria ben lluny, y qu'allavors nosaltres, sense ella entre mitj, seríam ben felissos ab el nostre fill y ab la dona honrada qu'ell se busqués...

(Segueix)